

Kansalliskaartin Tehtävät Ja Merkitys

Kirj. W. T. K.

VILME vuosien aikana olemme hyvin usein saaneet kuulla ja lukea uutisia kansalliskaartista. "Uuden jaon" aikana on sitä käytetty useammin kuin koskaan ennen työläisiä vastaan. Aseistetut työläiset, pikkuporvarien mukana, jotka ovat olleet vannotettuja uskolliseksi "laille ja oikeudelle," ovat kansalliskaartilaisen pukuun puettuina joutuneet hakkaamaan ja ampumaankin oikeuksiensa puolesta taistelevia luokkansa jäseniä.

Koska lakkotaistelussa olleet työläiset ovat joutuneet ja varmaan tulevaisuudessakin hyvin usein joutuvat katselemaan kansalliskaartilaiten heitä kohti ojennettuja pyssynpiippuja vasten, niin on johdonmukaista luoda lyhyt silmäys kansalliskaartin olemukseen, toimintaan ja tarkoitukseen.

Liittohallituksen Lakien Alainen

Yhdysvaltain kansalliskaartiin kuuluu kaikkiaan 190,000 miestä ja virkailijaa. Parhallaan hallituksen taholta suunnitellaan sen lukumäärän lisäämistä 200,000 miestä ja virkailijaa käsittäväksi, muiden sotilaallisten varustelujen lisäämisen yhteydessä.

Suurelta osalta on sellainen käsitys, että kansalliskaartit kussakin valtiossa ovat yksinomaan valtion lakien alaisia, tai ainakin etupäässä sen määrättävissä. Kuitenkaan ei asia ole siten. Vaikka kansalliskaarti onkin jaotellut 48:een osaan, eli niin moneen kuin on valtiotakin, niin todellisuudessa on se yksi yhtenäinen sotilaallinen voima, jota hallitsee Yhdysvaltain sotadepartementti.

Kussakin valtiossa on kansalliskaarti järjestetty valtion lakien alaiseksi. Samalla se on kuitenkin liittohallituksen lakien alainen jokaisessa valtiossa. Liittohallituksen sotadepartementti maksaa kansalliskaartilaisille palkan harjoitusajalta, varustaa pukineet, ammuksheet, kulkuvälineet, maksaa kuljetuskustannukset ja päälliköiden palkat. Kansalliskaarti on hallitukselle maksanut vuosittain \$35,000,000 ja tulevaisuudessa tulee maksamaan enemmän, siinä suhteessa kuin lukumäärää lisätään.

Kaikissa kansalliskaartin välineissä on nyt jo kirjaimet "U. S.", joka myöskin todistaa ettei se ole enää valtioiden miliisi, vaan liittohallituksen sotilaallista voimaa. Valtioilla on oikeus käyttää kansalliskaartiä lakoissa työläisiä vastaan, mutta voidaan se myöskin liittohallituksen sotadepartementin taholta määrätä mihin tahansa, koska hyvänsä ja mihin tarkoitukseen vaan.

Turhaa on sellainen uskottelu, että jonkun valtion "radikaaliseksi" julistautunut kuvernööri voisi käyttää kansalliskaartilaisia työläisten oikeuksien suojelemiseen. Ei, vaan Yhdysvaltain kapitalistit ja työnantajat liittohallituksen kautta valvovat, että se suojelee yksinomaan riistäjäluokan etuja.

Valikointi Kansalliskaartiin

Varsinaiseen armeijaan otettavien suhteen ei harjoiteta niin huolellista valikointia kuin kansalliskaartiin otettaviin nähden, mielipiteet huomioon otettuina. Etupäässä pyritään kansalliskaartiin värväämään ainoastaan pikkuporvaristoon kuuluvia, joiden tiedetään olevan riistojärjestelmää tukevaa joukkoa, sillä heidän taloudellinen asemansa edellyttää sitä. Kuitenkaan ei aina ole riittävästi saatavissa pikkuporvaristoa, joten joudutaan varsinaisia palkkatyöläisiäkin kansalliskaartiin ottamaan, mutta heidän suhteensa ollaan erikoisen huolellisia, ettei hallitsevalle luokalle vastaisia mielipiteitä pääsisi sekaantumaan, tuohon heille niin tuiki tärkeään joukkoon.

Tavalliset sotilaat ovat eristettyjä muista ihmisistä, noin yleispiirteisesti puhuen, jotavastoin kansalliskaartilaiset ovat keskuudessamme jokapäiväisessä elämässä. Heillä on oikeus ottaa osaa politiikkaan ja kaikkeen toimintaan tavallisen siviiliväen mukana. Tämäkin seikka tekee välttämättömäksi että kansalliskaartilaiten tulee olla mahdollisimman pimeitä, jotta vapaammat tulolahdukset eivät helhin voisi vaikuttaa.

Kansalliskaarti on se, jota kapitalistit pitävät tärkeimpänä työläisten kurissapitämiseksi. Siksi

6" X 5

se on muodostettu enemmän liittohallituksen sotadepartementin määrättäväksi kuin valtioiden. Sitä voidaan kuljettaa mihin osaan Yhdysvaltoja tahansa, valtioiden rajoista välittämättä, jos tarpeelliseksi nähdään.

Kansalliskaartilla on neljä kertaa enemmän kaasunaamareita kuin vakinaisella armeijalla. Tämä johtuu siitä syystä, että siinä tarkoituksessa, jota varten kansalliskaarti etupäässä on olemassa, tarvitaan niitä.

Kansalliskaarti Lakkosten Rikkojana

Niiden tahdosta, jotka kansalliskaartin toiminnan määräävät ja joiden asiaa se yksinomaaisesti palvelee, on siitä tehty lakonrikkoja No. 1. Se on ottanut sen tehtävän, jota aikaisemmin ovat suorittaneet pinkertonit, bergoffit ja muut sellaiset. "Uuden jaon" aikana on kansalliskaarti määrätty lakkopaikoille useammin kuin koskaan ennen. Se on särkenyt työläisten rauhallisia lakkovahtilintoja, vanginnut lakkolaisia, heittänyt heidän sekaan kaasupommeja, hakannut ja ampunut lakkolaisia.

Kansalliskaarti siis tarvitsee kaasupommeja!

Monien tapausten joukosta ottakaamme esimerkki Terre Hauten, Ind., yleislakosta. Sitä särkeämään määräsi Indianan valtion kuvernööri kansalliskaartin. Kaupunki julistettiin sotailain alaiseksi. Kansalliskaarti hakkasi lakkolaisia, särki heidän lakkovahtilintojansa ja vangitsi toistasataa lakkolaista ja heille myötätuntoista.

Toinen selvä esimerkki muistoissamme on Omahan, Neb., raitiotielakko. Kansalliskaarti määrättiin suojelemaan rikkureita, jotka kuljettivat raitiotievaunuja. Lakkolaiset ajettiin pois vaunutallin lähistöltä lakkovahdinnasta ja heitä kohdeltiin mitä raakamaisemmin. Vieläpä kansalliskaartilaiset kulkivat lakkolaisten kodeissakin, uhkallensa heidän vaimojaan ja lapsiaan.

Tällaisia kertomuksia voisimme luetella lukuisia viimeisen kahden vuoden ajalta. Kuitenkaan ei tila salli kaikista tapauksista yksityiskohtaisesti kertomista. Voimme kuitenkin kehottaa muistamaan mitä tapahtui Toledossa, San Franciscossa ja Porterdalessa, Ga.

Vuosien 1934 ja 1935 aikana määrättiin kansalliskaarti lakkopaikoille 22:ssä tapauksessa,

19:ssä valtiossa. Huomattavimpia tapauksia niistä olivat mainitut.

Tulkoon tässä sivumennen mainituksi, että Minnesotassa, jossa valtion kuvernööri yrittää ratsastaa jonkinlaisella työläismielisyudellä ja radikaalisuudella, on kansalliskaarti määrätty lakkopaikoille useampi kertoja viime vuosien aikana. Viimeksi pidettiin kansalliskaartiä Cloquetissa, Minn., toista kuukautta lakossa olleiden tultikkutehtaan työläisten kauhuna. Sen paikalle kutsumisella luultiin voitavan pelottaa lakkolaisia palaamaan töihin, mutta heille kunniaksi mainittakoon, että kansalliskaartilaisista huolimatta taistelivat he lakkonsa voittoon.

Valtioiden kuvernöörin on toteltava sitä luokkaa, jonka kurinpitolaitoksen palveluksessa he ovat. Jos jonkun valtion kuvernööri kieltäytyisi määräämästä kansalliskaartiä lakkopaikalle, niin tekisi sen liittohallituksen sotadepartementti. Ja vielä lisäksi, jos jossain valtiossa kieltäytyisi kansalliskaarti hakkaamasta ja ampumasta lakkolaisia, tuotaisiin kansalliskaartilaisia toisista valtioista.

Tällaisena meidän siis tulee ymmärtää kansalliskaartiä — kiinteästi järjestynyttä kapitalistiluokkaa palvelevana laitoksena — jonka toiminta ei rajoitu valtioiden sisälle, vaan leviää se yhtenäisenä mustat silpensä yli kaikkien Yhdysvaltain teollisuuksien.

Kuten sanottu, on kansalliskaarti joukkoa, joka on vannotettu uskolliseksi valtioiden ja liittohallituksen laelle. Vannoutuessaan ovat siihen kuuluvat lupautuneet olemaan uskollisia "laelle ja oikeudelle". Jos joku sen jäsenistä kieltäytyisi ampumasta lakkovahtilintoissa olevia tovereitaan seuraisi siitä hänelle ankara rangaistus. He ovat vannotettuja sotilalta, joiden on ylempiään toteltava. Ellei niin tee, seuraa siitä sotalakien määräämä tuomio, joka ei ole lievä.

Kansalliskaartilaisen täytyy käsittää "lain ja oikeuden" puolustamiseksi kaikki, mikä suojelee riistäjien etuja. Sitä vastoin täytyy hänen pitää "lain ja oikeuden" vastustamisena sitä, jos työläiset kieltäytyvät alistumasta työmallilla kurjiin työ- ja palkkasuhteisiin ja vaativat itsellensä ihmisölkeuksia kaiken tuottajina. Työläisten järjestymisen ja lakkoutuminen on "lain ja oikeuden" vastustamista niiden mielestä, jotka omistusoikeudellaan hallitsevat tuo-

tantolaitoksia. Ja niiden, jotka liittyvät kansalliskaartiin, täytyy asia myös siten käsittää.

Aikaisempaa Historiaa

Ennen on kansalliskaarti ollut puhtaasti valtioiden miliisi. Se on ollut yksinomaan valtioiden itsensä määrättävissä. Ja lisäksi vielä on kansalliskaartilla itsellään ollut paljon sananvaltaa toimintansa suhteen.

Joskus tapahtui siten, että kansalliskaarti kieltäytyi hakkaamasta ja ampumasta lakkolaisia. V. 1794 kieltäytyivät kansalliskaartilaiset Pennsylvaniassa nostamasta aseitaan erään viinapolttimon lakkoutuneita työläisiä vastaan. Samoin Philadelphiassa v. 1910 eivät kansalliskaartilaiset käyttäneet aseitaan, vaan luovuttivat ne työläisille, paeten itse paikalta. Cripple Creekissa, Colo., asettulvat kansalliskaartilaiset lakkolaisten puolelle, kivihiilikaivostyöläisten lakon aikana v. 1894 ja ajoivat tuhannen lakonrikkurila pois paikkakunnalta.

Tosin on tapauksia aikaisemmiltakin ajoilta, jolloin kansalliskaartilaiset ovat menetelleet raakamaisesti lakkolaisia kohtaan. Niistä ehkä huomattavimpia ovat olleet Ludlowin verilöyly ja Pullmanin lakko.

Mainittujen lisäksi on varhaisemmilta ajoilta useita muita tapauksia, joissa kansalliskaartilaiset ovat joko kieltäytyneet toimimasta lakkolaisia vastaan tai ovat olleet uskollisia työnantajain "laille ja oikeudelle". Mutta kansalliskaartin tottelemattomuus muutamissa tapauksissa vaikutti kuitenkin sen, että v. 1920 tehtiin kansalliskaartista lainlaadinnan kautta liittohallituksen sotadepartementin alainen.

Kansalliskaartin Voima

Hyvin harjoitettuna, parhaimmilla aseilla ja kulkuvälineillä varustettuna ja 190,000 miestä käsittävänä on Yhdysvaltain kansalliskaarti hyvin voimakas, siinä tarkoituksessa mitä varten se on olemassa. Se kykenee lakkovahtilinoilla muutamassa tuokiossa ampumaan maahan lakkolaisten rivit, jos se tahtoo ja määrätään niin tekemään.

Sille on opetettu läksy, että kun "kapinan" aikana käsketään ampua ei saa ampua yll, vaan suoraan kohti "kapinnoitsijoita." Helle on selitetty että naisia ja lapsiakin saattaa olla kapinnoitsijoiden riveissä, jota seikkaa ei saa

ottaa huomioon toimintaa heikentävänä ilmiönä. Tämantapaisia ovat kansalliskaartilaisille annettavat ohjeet.

Mutta vaikka kansalliskaarti on sotilaalliselta kannalta katsottuna tehoisa; vaikka se voikin tehoisasti lahdata työläisiä, ei se aseidensa kalskeella ja myrkkyykaasupommeillaan saa teollisuuksia käyntiin.

Työväenluokan taloudellisen voiman rinnalla on kansalliskaartin, kuten varsinaisen armeijankin, voima mitätön. Jos työläiset päättävät olla pitämättä tuotantoa käynnissä, niin eivät sille kansalliskaartin asetetut joukot voi mitään. Vaikka kansalliskaarti oli Cloquetin tulitikkutehtaalla ei siellä tulitikkuja valmistunut.

Täten siis kansalliskaarti ei voi ehkäistä työläisten luokkatolminta, joka tähtää työmaalle. Katutaistelussa ovat aseettomat työläisjoukot avuttomia kansalliskaartilaisia vastaan, mutta tuotannolliseen voimaansa nojaten ovat he aina ylivoimaisia. Jos työläiset tahtovat, pysähtyy tuotanto. Yksin työläisten taholta se myöskin taas alkaa.

Ei ainoastaan lakoissa, joissa taistellaan vällisiä parannuksia, vaan myös lopullisessa luokkien välisessä voiman mittelyssä täytyy kapitalistiluokan kansalliskaarteineen alistua työväenluokan tahtoon. Ellei työväenluokka aseta, vaateta ja ruoki kansalliskaartilaisiakin lakkaavat ne näkemästä tähtäintä.

Niin kauan kuin työväenluokka luottaa poliitikkaan, katutaisteluihin ja mielenosoituskulkeisiin, on kapitalistiluokka turvattu poliisilneen, armeijoiineen ja kansalliskaarteineen. Mutta kun työväenluokka hylkää kaiken muun ja turvaa ainoastaan taloudelliseen voimaansa, joka sillä tuotannossa on, voi se tehdä voimattomiksi suurimmatkin asetetut joukot.

Silloin kun työväenluokka luokkana järjestyneenä lakkaa tuottamasta voittoilua varten ja alkaa tuottamaan yksinomaan ihmiskunnan tarpelden tyydyttämiseksi, huomaavat aseistetut kapitalistiluokkaa turvaavat joukot voimattomuutensa. Sinä päivänä rientävät kaartit ja armeijat, entisten isäntiensä ohella, pyytämään saada tilaisuutta ottaa osaa tuottavaan työhön, että voisivat nauttia niistä hyvyyksistä, joita silloin yhteiskunta kaikille kunniallisille jäsenilleen tarjoaa.